

fortrolige med de Forhold, som hidtil have bestaaet med Hensyn til Havnens Styrelse, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Anstuelse, som jeg har fremsat saavel i Folkethinget i forrige Samling som, saavidt jeg mindes, ogsaa her i dette Thing, om Regeringens nuværende Myndighed over Havnene, ingenlunde er nogen ny. Jeg skal tillade mig at nævne, at for 15—16 Aar siden, da et saadant Competencepørgsmaal var reist, udtalte den daværende Indenrigsminister blandt Andet med stor Styrke, at disse Havneanliggender paa ingen Maade kunde betragtes som communale, men at de maatte betragtes som Statsanliggender; han udtalte som Støtte derfor, at Havnene ingenlunde vare blevne til eller bleve vedligeholdte ved Paaligning paa Kjøbstædernes Beboere, men ved Afgifter, som hvile paa den almindelige Handel og Skibsfart. Han udtalte endvidere, at de communale Havnecommissioners Myndighed er indskrænket til at føre det daglige Tilsyn med Havnene, og ved Siden deraf til at indgive Forslag om, hvilke Arbejder og Foranstaltninger der maatte anses for at være nødvendige eller hensigtsmæssige, medens den afgjørende Myndighed i alle disse Sager ligger hos Indenrigsministeren. Det var den daværende Indenrigsministers Anstuelse, og det er denne Anstuelse, som, saavidt jeg har kunnet spore, har været gjort gjældende overalt, naar Tvivl har været reist, lige indtil Dato. Jeg tror, at det noksom deraf vil fremgaae, at det Spring, som man nu foreslaaer at gjøre med Hensyn til Havnebestyrelsen, er overordentlig vidtgaende. Hvad jeg altsaa med Hensyn til dette Punkt maa bede fastholdt, er, at Hoved- og Bæsfensforskjellen mellem det, som Udvalget har foreslaaet, og det, som jeg seer mig istand til at gaae ind paa, er, at jeg kun vil lade Bestyrelsen glide over fra Havnecommissionen til Byraadet, medens Udvalget vil, at Havnene skulle gaae over som Cie til Byerne. — Her efter skal jeg vende mig til det Dissentspunkt, som den ærede Ordfører fremhævede som det væsentligste mellem mig og det ærede Udvalg. Det ærede Udvalg har foreslaaet, at det skal være overladt til Indenrigsministeren ved Havnens Overgang til Kjøbstædernes Cie at be-

stemme, hvilket Vandterritorium der skal henregnes til Kjøbstaden, medens jeg i mit Underændringsforslag har fastholdt, at den hidtil af Indenrigsministeren stadigt udøvede Myndighed til enhver Tid at bestemme, hvilket Vandterritorium der skal henregnes under en Havn, bør vedblive. Det forekommer mig indlysende, at, dersom man ikke forbeholder Regeringen Myndighed til at kunne gjøre Forandringer i den engang trufne Bestemmelse med Hensyn til disse Vandterritorier, vil det Almindeliges Interesse blive skudt utilbørligt tilside. Jeg vil kun henvise til, at, saafremt Ministeriet ikke havde udøvet en saadan Myndighed, vilde man allerede nu paa mange Punkter have befundet sig ligeoverfor de allerførste Vanskeligheder. Dengang det blev bestemt at føre Jernbanen til et Punkt ved Vittsfjorden, Struer, bestemte man tillige, at der skulde tilveiebringes et Udslibningssted i Forbindelse med Jernbanen, og der var i Contracten om Banens Anlæg paa regnet et ikke ubetydeligt Beløb til Tilveiebringelsen af et saadant Udslibningssted. Regeringen kunde selvfølgelig ikke nære den aller ringeste Tvivl om, at der ikke var Noget til Hinder for at lægge en saadan Jernbanehavn ved Siden af den Havn, som Holstebro Kjøbstad nu bestyrer ved Struer; men det forekommer mig indlysende, at efter Vedtagelsen af en Bestemmelse som den, Udvalget nu foreslaaer, vilde Regeringen ikke have haft en saadan Myndighed. Søvrigt maa jeg, da jeg har nævnt dette Exempel, bemærke, at i dette Tilfælde er enhver Collision undgaaet. Holstebro er bleven befriet for den ganske vist ikke ringe Ulempe at holde en Havn med liben Trafik ved Siden af en Jernbanehavn med stærk Trafik, idet man er bleven enig om at slaae sig sammen og anvende det Beløb, som Jernbanen alligevel skulde anvende paa Bolværker, til en Udvidelse af Holstebro Havn ved Struer, saaledes at den kom i Forbindelse med Jernbanen. Dersom man skulde følge Udvalget, vilde det efter min Opfattelse ikke være muligt at henlægge til Havnen andet Territorium end selve det, der befandt sig paa Kjøbstadens egen Grund; det kunde paa ingen Maade gaae an, at man for at opnaae den Fordeel, at en Kjøbstad forpligtedes til at føre-